

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Europæisk Betalingspåkrav](#) > [Slovenia](#)

Europæisk betalingspåkrav

 Slovenien

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Slovenien anerkender to betalingspåkravsprocedurer:

- den betalingspåkravsprocedure, som er reguleret i artikel 431 til 441 i den civile retsplejelov (Zakon o pravdnem postopku, ZPP), og

- den fuldbyrdelsesprocedure, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument (faktura, veksler eller checkprotest, eventuelt ledsaget af returfakturaer med henblik på at fastslå et krav, et officielt dokument, et uddrag af et regnskab bekræftet af den ansvarlige person, et legaliseret privatoprettet dokument, en skriftlig arbejdsindkomsterklæring) eller ethvert andet dokument, der anses for at være et officielt dokument ifølge specifikke forskrifter ved retten i første instans for mindre sager i Ljubljana (Okrajno sodišče v Ljubljani), hvor retten på baggrund af kreditors anmodning udsteder en fuldbyrdelseskendelse ifølge en automatiseret procedure og på baggrund af et officielt bekræftet dokument inden for en frist på tre til fire dage, hvorved:

1. retten pålægger skyldner at betale det af kreditor krævede beløb (betalingspåkrav eller fuldbyrdelseskendelsens domsafsnit)
2. retten tillader fuldbyrdelse af afgørelsen vedrørende de af skyldners ejendele, der står opført i kravet, under forudsætning af at skyldner ikke gør indsigelse mod afgørelsen (fuldbyrdelsestilladelsen) inden for en frist på otte dage, og
3. retten pålægger skyldner at betale sagsomkostningerne (jf. artikel 23, 40c og 41 i lov om tvangsfuldbyrdelse og inddrivelse af fordringer - ZIZ).

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

Betalingspåkravsproceduren er en særlig hurtig procedure til fuldbyrdelse af et forfaldent pengekrav, hvor et dokument, som ifølge loven har større bevismæssig værdi (officielt bekræftet dokument), ligger til grund for kravet. Et betalingspåkrav udstedes i såvel nationale sager som i grænseoverskridende sager.

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Det krav, der ligger til grund for et betalingspåkrav, må kun bestå af et skyldigt beløb (pengekrav). Kun krav, der hidrører fra kontraktansvar eller ansvar uden for kontraktforhold, og som er nominelt fastsat, kan gøres til genstand for et søgsmål. En undtagelse er opsigelse af erhvervslejemål og det efterfølgende påbud om fraflytning, hvor de særlige regler i betalingspåkravsproceduren finder tilsvarende anvendelse. Denne undtagelse er fastsat i artikel 29 i lov om forretningsejendomme og -lokaler (Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih), hvori det bestemmes, at en ret på grundlag af en udlejers opsigelse og krav om fraflytning af en forretningsejendom eller forretningslokaler udsteder et påbud om fraflytning af forretningsejendommen eller forretningslokalet, hvis det følger af opsigelsen eller kravet og af lejekontrakten eller de bevismidler, hvortil der henvises i den foregående bestemmelse, at udlejeren er berettiget til at opsiges lejemålet eller kræve fraflytning af forretningsejendommen eller forretningslokalerne.

Kun krav, der hidrører fra kontraktansvar, og som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, kan

gøres til genstand for et betalingspåkrav.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Der er ingen øvre grænse for kravene.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Ifølge den civile retsplejelovs bestemmelser træffer en ret ligeledes afgørelse (af egen drift) om udstedelse af et betalingspåkrav, hvis en sagsøger i en retssag ikke har fremsat begæring herom, på trods af at betingelserne for udstedelse af et betalingspåkrav er opfyldt, dvs. hvis sagsøgeren har anlagt en almindelig retssag og ikke har fremsat begæring om udstedelse af et betalingspåkrav. Det er derfor obligatorisk for retten at udstede et betalingspåkrav (via en retslig taksator), og udstedelsen af påkravet forudsætter ikke, at sagsøgeren har fremsat begæring herom, hvis de i loven fastsatte betingelser for udstedelsen af betalingspåkravet er opfyldt.

Kreditor kan vælge at fremsætte et krav om betaling og anmode om udstedelse af et betalingspåkrav i medfør af artikel 431 i ZPP eller fremsætte en elektronisk anmodning om tvangsfuldbyrdelse i medfør af artikel 41 i ZIZ, på baggrund af hvilken den centrale domsmyndighed udsteder et betalingspåkrav ifølge en automatiseret procedure.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Ja.

1.2 Den kompetente domstol

I Slovenien fastslås det, hvilken ret der har kompetence til at træffe afgørelse om en anmodning om udstedelse af et betalingspåkrav, på samme måde som i forbindelse med andre søgsmål. Den materielle kompetence til at udstede betalingspåkrav tilfalder således både domstolene i første instans for større sager (okrožna sodišča) og domstolene i første instans for mindre sager (okrajna sodišča). Materiel kompetence fastslås under hensyntagen til søgsmålets værdi (eller under hensyntagen til sagstypen, f.eks. i handelsretlige sager). En ret i første instans for mindre sager har kompetence til at træffe afgørelse i formueretlige søgsmål, hvor værdien af søgsmålsgenstanden ikke overstiger 20 000 EUR. En ret i første instans for større sager har kompetence til at træffe afgørelse i formueretlige søgsmål, hvor værdien af søgsmålsgenstanden overstiger 20 000 EUR. Kun sidstnævnte har kompetence til at behandle og træffe afgørelse i handelsretlige sager i første instans. Handelsretlige sager er sager, hvor en af parterne i en civil sag er en juridisk person (virksomhed, institution, andelsforening). Handelsretlige sager omfatter ligeledes sager, hvori en af parterne er staten eller en selvstyrende lokal myndighed, som f.eks. en kommune.

Den stedlige kompetence er afgørende for, hvilken af domstolene med materiel kompetence der har kompetence til at afgøre en specifik sag. Det fastslås i hovedreglen med hensyn til stedlig kompetence, at retssager mod fysiske eller juridiske personer anlægges ved retten i det område, hvor sagsøgte har fast bopæl, eller hvor den juridiske person har registreret hjemsted. Hvis det drejer sig om en sag mod en udenlandsk fysisk eller juridisk person, er retten med generel stedlig kompetence retten i det område i Slovenien, hvor den fysiske person har bopæl, eller hvor den juridiske persons filial er beliggende. Den slovenske lovgivning indeholder ligeledes en bestemmelse om særlig stedlig kompetence, som fastslås i overensstemmelse med tvistens genstand og sagens parter.

Kun retten i første instans for mindre sager i Ljubljana har kompetence i forbindelse med proceduren for tvangsfuldbyrdelse på baggrund af et officielt bekræftet dokument, efter hvilken der også udstedes betalingspåkrav.

Afsnittet "Sagsanlæg ved domstolene" indeholder flere oplysninger herom.

1.3 Formkrav

De to betingelser, der skal være opfyldt for, at der kan udstedes et betalingspåkrav, er følgende: Søgsmålet skal vedrøre et forfaldent pengekrav, og dette krav skal være fastslået ved et officielt bekræftet dokument. Stævningen eller anmodningen om udstedelse af et betalingspåkrav skal i øvrigt indeholde de samme elementer som andre søgsmål, dvs.: rettens navn, parternes navne og faste eller midlertidige adresser, navnene på de

juridiske repræsentanter eller befuldmægtigede, hovedkravet og eventuelle accessoriske krav, de faktiske omstændigheder, hvorpå sagsøgerens påstand støttes, bevismidler, der underbygger disse faktiske omstændigheder, søgsmålsværdien og en underskrift. Desuden skal det officielt bekræftede dokument (originaldokumentet eller en bekræftet kopi) være vedlagt som bilag til stævningen.

Et betalingspåkrav, som er indeholdt i en fuldbyrdelseskendelse, der tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument (artikel 41 i ZIZ), er betinget af, at der forelægges en elektronisk anmodning om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, at retsafgifterne betales, og at anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, indeholder:

- navnene på kreditor og skyldner og deres id-oplysninger (f.eks. skattnummer, personnummer (EMŠO) eller fødselsdato)
- det officielt bekræftede dokument
- skyldners forpligtelse
- fuldbyrdelsesmåde og fuldbyrdelsens genstand
- øvrige oplysninger, som er nødvendige for fuldbyrdelsen
- det krav, der er indgivet til retten med henblik på at få skyldner dømt til at betale det krævede beløb og de beregnede omkostninger inden for en frist på otte dage eller tre dage efter afgørelsens forkyndelse i sager vedrørende veksler og checks.

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

I henhold til bestemmelserne i artikel 431 i ZPP er der i Slovenien intet krav om, at anmodninger om udstedelse af et betalingspåkrav skal indgives på en standardformular, og faktisk findes der ikke en sådan formular. Anmodningen skal indeholde de i loven fastsatte elementer som anført ovenfor under punkt 1.3 (en stævnings obligatoriske elementer).

Ved udstedelse af en fuldbyrdelseskendelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument (artikel 41 i ZIZ), og som indeholder et betalingspåkrav, skal anmodningen indgives via en standardformular (artikel 29, stk. 2, i ZIZ, bestemmelsen om formularer, tvangsfuldbyrdelse og den automatiserede tvangsfuldbyrdelsesprocedure), enten elektronisk (<https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html>) eller skriftligt.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Der stilles ikke krav om, at parterne skal repræsenteres ved en advokat i sager, hvor formålet er udstedelse af et betalingspåkrav (hverken i forbindelse med proceduren i artikel 431 i ZPP eller proceduren i artikel 41 i ZIZ).

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

I henhold til artikel 431 i ZPP skal betalingskravet indeholde en angivelse af grundlaget for og størrelsen af gælden og beviser, der gør det muligt at fastslå sandhedsværdien af de heri fremsatte krav. Endvidere skal det indeholde en angivelse af beløbet og den valuta, som beløbet er angivet i, samt forfaldsdatoen for pengekravet. Hvis der er tilskrevet renter, skal denne rentetilskrivning ligeledes defineres præcist (rentesats og renteberegningsperiode). Kravets forfaldsdato skal fremgå tydeligt af det officielt bekræftede dokument.

Det er ikke nødvendigt, at en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, indeholder en præcis begrundelse. Det er tilstrækkeligt at vedlægge et officielt bekræftet dokument (artikel 41 i ZIZ).

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Ja, originaldokumentet eller en bekræftet kopi af det officielt bekræftede dokument skal vedlægges som bilag til stævningen eller anmodningen om udstedelse af et betalingspåkrav. Der stilles ikke krav om, at originaldokumentet eller en bekræftet kopi af det officielt bekræftede dokument skal være vedlagt som bilag med henblik på udstedelse af et betalingspåkrav i en handelsretlig sag. Det er tilstrækkeligt, at en kopi af dette dokument er bekræftet af en juridisk persons kompetente organ.

Et officielt bekræftet dokument er et dokument, der ikke har karakter af et fuldbyrdelsesdokument, men som i

høj grad sandsynliggør, at kravet eksisterer. Et dokument er officielt bekræftet, hvis det er betegnet som sådant i den civile retsplejelov eller en anden lov. Ifølge den civile retsplejelov anses følgende dokumenter for at være officielt bekræftede dokumenter: offentlige dokumenter, private dokumenter, hvorpå skyldners underskrift er bekræftet af en til dette formål bemyndiget myndighed, veksler og checkprotester, eventuelt ledsaget af returfakturaer for at gøre det muligt at fastslå et krav, bekræftede udskrifter af regnskaber, fakturaer og dokumenter, som har karakter af offentlige dokumenter ifølge særordninger. Et udenlandsk dokument, der opfylder betingelserne for anvendelse i Slovenien, kan ligeledes betegnes som et officielt bekræftet dokument.

Undtagelse: Selv om der ikke er forelagt et officielt bekræftet dokument, udsteder retten et betalingspåkrav mod en sagsøgt, hvis kravet vedrører et forfaldent pengekrav, som ikke overstiger 2 000 EUR, og hvis stævningen indeholder en angivelse af grundlaget for og størrelsen af gælden samt beviser, der gør det muligt at fastslå sandhedsværdien af de heri anførte krav, om end denne undtagelse ikke finder anvendelse på handelsretlige sager (artikel 494 i ZPP).

Da det ikke er muligt at vedhæfte et officielt bekræftet dokument i proceduren for tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, ved hvilket betalingspåkravet fremsættes (informationssystemet giver ikke mulighed herfor), er det tilstrækkeligt at anføre det (artikel 41 i ZIZ).

1.4 Afvisning af begæringen

Retten afviser en anmodning om udstedelse af et betalingspåkrav, hvis betingelserne for udstedelse heraf ikke er opfyldt, dvs. et pengekrav, der er forfaldent, og tilstedeværelse af et officielt bekræftet dokument, der ligger til grund for kravet.

Hvis retten antager anmodningen om udstedelse af et betalingspåkrav, fortsættes proceduren med, at stævningen behandles.

Retten i første instans for mindre sager i Ljubljana afviser anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, hvis ikke kravet er forfaldent, eller hvis sagsøgte er erklæret konkurs.

1.5 Klageadgang

Det er ikke muligt at appellere en afgørelse om afvisning af en anmodning om udstedelse af et betalingspåkrav, og sagsøgeren kan heller ikke anfægte afgørelsen ved at appellere dommen.

Det retsmiddel, som sagsøgte kan gøre gældende i forbindelse med et betalingspåkrav, er en indsigelse. Fristen for at gøre indsigelse er otte dage fra forkyndelsen af betalingspåkravet for sagsøgte (tre dage i sager vedrørende veksler og checks). Indsigelsen skal begrundes, og anses ellers for at være grundløs. Der kan indgives en appel til anfægtelse af den afgørelse, hvori retten tager stilling til indsigelsen.

Hvis sagsøgte alene bestrider kendelsen om sagsomkostningerne i betalingspåkravet, kan denne kendelse kun anfægtes ved, at afgørelsen om indsigelsen appelleres.

Sagsøger kan appellere afgørelsen fra retten i første instans for mindre sager i Ljubljana om afvisning af anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, inden for en frist på otte dage. Appeldomstolen i Ljubljana pådømmer appelsagen.

1.6 Indsigelse

Sagsøgte kan gøre indsigelse mod sagsøgerens krav. Indsigelsen skal være begrundet. Den skal indeholde en angivelse af de faktiske omstændigheder, der underbygger indsigelsen, samt beviser, da indsigelsen ellers anses for at være grundløs (artikel 435, stk. 2, i ZPP). I indsigelsen skal sagsøgte derfor anføre faktiske omstændigheder af juridisk betydning, dvs. de faktiske omstændigheder, der kan lægges til grund for en afvisning af kravet (hvis de viser sig at være sandfærdige). Påstandene vedrørende disse omstændigheder skal være konkrete og specifikke.

Der kan gøres indsigelse mod den afgørelse fra retten i første instans for mindre sager i Ljubljana, der antager anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, og ved hvilken der afsiges en kendelse om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, inden

for en frist på otte dage. Indsigelsen skal være begrundet. Indsigelsen anses for at være begrundet, når skyldner anfører de faktiske omstændigheder, på baggrund af hvilke kravet bør afvises (f.eks. at gælden er blevet tilbagebetalt), og fremlægger beviser, som fastslår de i indsigelsen fremførte faktiske omstændigheder (artikel 61 i ZIZ). Retten i første instans for mindre sager i Ljubljana træffer afgørelse om indsigelsen.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Hvis ikke retten afviser sagsøgte indsigelse med den begrundelse, at den er indgivet for sent eller er ufuldstændig og ulovlig eller grundløs, går den videre med sagen og behandler stævningen.

Hvis sagsøgte indgiver en begrundet indsigelse, ophæver retten kendelsen om udstedelse af et betalingspåkrav, og når kendelsen bliver endelig, kan det første retsmøde om hovedkravet finde sted.

Parterne kan anføre nye faktiske omstændigheder og forelægge nye bevismidler under det første retsmøde, og sagsøgte kan desuden gøre nye indsigelser vedrørende den anfægtede del af betalingspåkravet.

Hvis retten i første instans for mindre sager i Ljubljana antager indsigelsen mod en afgørelse om fuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, ophæver retten den del af fuldbyrdelsesafgørelsen, der tillader fuldbyrdelsen og udpeger en foged, og de iværksatte fuldbyrdelsesforanstaltninger. (Retten ophæver ikke betalingspåkravet. Den træffer efterfølgende afgørelse om, hvorvidt betalingspåkravet skal ophæves eller opretholdes.) Retten går derefter videre med sagen efter den procedure, der gælder for indsigelser mod et betalingspåkrav. Hvis ikke retten har kompetence, gør den opmærksom på dette, og sagen overføres til den kompetente ret. I denne forbindelse tager den højde for aftalen om stedlig kompetence, hvis kreditor har gjort den gældende og har anført den i anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, eller hvis skyldner har gjort den gældende i indsigelsen mod fuldbyrdelseskendelsen og har fremlagt den for retten. En anmodning om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, der har dannet grundlag for en fuldbyrdelseskendelse, som er blevet ophævet, opfattes som et civilt søgsmål (artikel 62 i ZIZ).

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Medmindre modparten gør indsigelse eller indgiver en appel, bliver afgørelsen eller betalingspåkravet endeligt og eksigibelt.

Hvis ikke skyldner gør indsigelse mod kendelsen om tvangsfuldbyrdelse, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, inden for otte dage, bliver fuldbyrdelseskendelsen, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, definitiv og eksigibel (det samme gælder betalingspåkravet), og inddrivelsen af gælden indebærer tvangsfuldbyrdelse via de af skyldners ejendele, der kan gøres til genstand for fuldbyrdelse, og som kreditor anførte i anmodningen om tvangsfuldbyrdelse.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Sagsøger skal udtrykkeligt anmode retten om at udstede en attest om eksigibilitet. En dom er eksigibel, hvis den er endelig, og hvis fristen for den frivillige opfyldelse af forpligtelserne er udløbet (artikel 19, stk. 1, i lov om tvangsfuldbyrdelse og inddrivelse af fordringer).

Retten i første instans for mindre sager i Ljubljana udsteder automatisk en attest om eksigibiliteten af fuldbyrdelseskendelsen, som tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, og sender den til kreditor (sammen med fuldbyrdelseskendelsen) og til alle repræsentanter med kompetence i forbindelse med tvangsfuldbyrdelsen (foged, bank, arbejds giver osv.).

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Et betalingspåkrav, der ikke er gjort indsigelse mod, eller hvor indsigelsen er blevet forkastet eller afvist, bliver endeligt og kan ikke længere appelleres.

Et endeligt betalingspåkrav kan dog anfægtes ved iværksættelse af ekstraordinære retsmidler.

Den endelige afgørelse om tvangsfuldbyrdelse, der tager udgangspunkt i et officielt bekræftet dokument, og som indeholder et betalingspåkrav, kan anfægtes ved iværksættelse af ekstraordinære retsmidler (anmodning om ekstraordinær genoptagelse og appel af hensyn til retsordenen, artikel 10 i ZIZ).

Relevante links

<http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?sop=1998-01-2303>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1212>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

<https://www.uradni-list.si/>

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

■ Sidste opdatering: 14/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.